

Og hvordan går det egentlig indvandrerlande, altså dem, der virkelig er det i stor stil? Ja, USA er jo det helt store og klassiske eksempel. Men må jeg ikke minde om, at Israel, som jeg altså så ikke regner med til Europa, i de sidste 5 år har modtaget 560.000 flygtninge. Israels befolkning er totalt på størrelse med vor 560.000 flygtninge! I de samme 5 år er ledigheden faldet fra 10 pct. til 7,5 pct., og bruttonationalproduktets stigning er på højde med fjernøstlige lande. Så er det egentlig så skrækkeligt, om vi var et indvandrerland?

Men hvad det angår, skal jeg henvise til tal fra Danmarks Statistik om, hvor mange indvandrede det er, vi har. Den statistik, jeg på den korte tid har kunnet skaffe, drejer sig godt nok kun, om jeg så må sige, om ikkedanske statsborgere. Der var i slutningen af 1994 3,6 pct. udenlandske statsborgere i Danmark. Det vil altså sige, at de 96,4 pct. er danske statsborgere, og de, der har fået det her i de senere år gennem lovgivning om indfødsret, har jo fået det med noget, der ligner 90 pct. af Folketingets stemmer, så de er altså fuldgældige danskere. Af de dér 3,6 pct., som svarer til 190.000 personer, stammer en tredjedel fra Norden, EU og Nordamerika, og det vil altså sige, at af øvrige indvandrere har vi i størrelsesordenen 125.000 ikkedanske statsborgere her i landet over for en befolkning på 5,1 million.

Jeg må nok have lov at sige: At lave det om til det store nationale problem, som vi jo alle – vi, der går ind for loven – i øjeblikket får breve om og opringninger om: at nu er vi ved at sælge Danmark til udlændinge og alt dette her! Det drejer sig altså om, at 2,4 pct. af befolkningen i Danmark er udlændinge uden for EU og Norden; det må da siges at være en forrykkelse. Altså, når jeg siger forrykkelse, så mener jeg næsten noget med forrykt, fordi det må siges at være ubrugeligt som argument imod loven i dag at sige, at dermed udsættes Danmarks kultur, Danmarks integritet, Danmarks homogenitet i fare på nogen måde.

Jeg mener, at de tal, jeg her har fremlagt, viser dette. Og jeg vil altså ikke græde over, at der i Danmark er mennesker af forskellig herkomst, det være sig racemæssigt, det være sig sprogmæssigt, det være sig religionsmæssigt.

Dem, jeg er bange for, det er fanatikerne, det er fundamentalisterne, men mange af dem, der er kommet her som flygtninge, er netop dem, der er flygtet fra fundamentalisterne i deres landes regeringer, og det er derfor, de kommet her til.

Dette, at vi er forskellige, dette, at vi endog er meget forskellige kan lige så godt og vil oftere tjene til inspiration og fornyelse. Et sundt træ, en sund rod kan godt tåle podning, og der er ikke tidligere kommet indvandrerbølger til Danmark, som vi efter en generation eller to har ærgret os over forekom, og jeg er fuldt overbevist om, at det vil heller ikke ske i det her foreliggende tilfælde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu hørte jeg ikke, om hr. Arne Melchior i sin statistik sagde udlændinge eller flygtninge, det hørte jeg faktisk ikke. Men jeg har altså en anden statistik, end hr. Arne Melchior har.

Skal vi ikke bare være enige om, at vi så må have de helt korrekte tal fra Retsudvalgets side, og det er i hvert fald sikkert, at jeg ikke forstår, at hr. Arne Melchior kan være så skråsikker, for jeg har prøvet det i flere år. Det er meget, meget svært, og det ved embedsmændene, der har med Retsudvalget at gøre i hvert fald. Men jeg skal gøre et forsøg, og jeg skal gøre det uden polemik og ud fra et ærligt hjerte, så vi i hvert fald kan se på, hvad de faktiske kendsgerninger er.

Jeg har en statistik, der er lavet af Europarådet, Europa-Parlamentet og Dansk Flygtningehjælp, og den ser ganske anderledes ud end den – ja, hr. Arne Melchior må godt se den, for jeg har den faktisk med – hr. Arne Melchior henviser til. Der ligger Danmark i toppen, men det kan vi få frem i dagens lys.

Så er jeg sikker på, at hr. Arne Melchior kender meget mere til forholdene i Israel, som hr. Arne Melchior fremførte, end jeg gør. Men det, som det jo også drejer sig om, er, hvordan forholdene er i Danmark, f.eks. på det sociale område. Man kan jo ikke bare sådan over en bred bank sammenligne de forskellige lande og så sige, at så er forskellene i øvrigt ens.

Nu sagde hr. Arne Melchior, at arbejdsløsheden var faldet i Israel, og det skulle så være på grund af udlændingene eller flygtningene – jeg fik ikke rigtigt fat i det – men det kan man jo dårligt påstå om Danmark. Det er jo faktisk sådan, at op mod 90 pct. af flygtningene i Danmark i dag ikke har arbejde. Det er jo den slags konkrete ting, man skal forholde sig til i vores land: Hvordan er forholdene i Danmark? Det er jo dét, danske politikere skal forholde sig til, og ikke lige præcis et eller andet stjerneland, hvor det nu på det område åbenbart er bedre, end det